

127

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 18 marca 1963 r.

w sprawie ustalenia terminu, od którego obowiązuje używanie hełmów ochronnych przez osoby jadące na niektórych rodzajach motocykli.

Na podstawie art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 53, poz. 295) i § 43 ust. 5 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 1 października 1962 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 61, poz. 295) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się na dzień 1 kwietnia 1963 r. termin, od którego osoby jadące poza granicami administracyjnymi

miast i osiedli na motocyklach (skuterach) wyposażonych w silnik o pojemności skokowej 350 cm³ i powyżej 350 cm³ obowiązane są używać hełmów ochronnych.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1963 r.

Minister Komunikacji: *J. Popielas*

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Wicha*

128

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 21 marca 1963 r.

w sprawie sygnałów i oznakowania pojazdów samochodowych uprzywilejowanych w ruchu.

Na podstawie art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 53, poz. 295) oraz § 37 ust. 5 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 1 października 1962 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 61, poz. 295) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Sygnałami ostrzegawczymi, wskazującymi uprzywilejowanie pojazdów samochodowych w ruchu, są:

- 1) sygnały dźwiękowe w postaci syren elektrycznych o dwu tonach podawanych na przemian i zasięgu głosu co najmniej do 1 km na obszarze zabudowanym,
- 2) sygnały świetlne w postaci świateł migających barwy niebieskiej, widocznych po zapadnięciu zmroku z odległości co najmniej 250 m w warunkach zapewniających przejrzystość powietrza.

2. Sygnały świetlne (ust. 1 pkt 2) powinny być widoczne co najmniej z przodu oraz z boków pojazdu i powinny być umieszczone w sposób następujący:

- 1) w samochodach osobowych, karetkach pogotowia ratunkowego (sanitarnych) i innych pojazdach o podobnej budowie — jeden sygnał na dachu w podłużnej płaszczyźnie symetrii pojazdu, w części środkowej lub przedniej; dopuszcza się umieszczenie dwu sygnałów w sposób określony w pkt 2,
- 2) w samochodach bojowych straży pożarnej oraz samochodach ciężarowych lub innych o podobnej budowie — dwa sygnały umieszczone symetrycznie po lewej i po prawej stronie na dachu kabiny kierowcy,
- 3) na motocyklach — w pobliżu światła przedniego.

3. W wojskowych pojazdach samochodowych uprzywilejowanych w ruchu mogą być umieszczone sygnały świetlne w postaci świateł migających barwy niebieskiej w sposób inny niż określony w ust. 2 pkt 1 i 2, z tym że sygnały te powinny być widoczne co najmniej z przodu oraz z boków pojazdu.

§ 2. 1. Pojazdy samochodowe straży pożarnej — bojowe oraz osobowe typu otwartego (torpedo) powinny być ko-

loru czerwonego (czerwień sygnałowa), z wyjątkiem błotników i kół, które powinny być koloru czarnego.

2. Samochody osobowe operacyjne typu zamkniętego straży pożarnej powinny mieć pas szerokości 10—15 cm koloru czerwonego (czerwień sygnałowa), umieszczony wokół pojazdu w pobliżu dolnej krawędzi okien, oraz emblematy straży pożarnej umieszczone po obu stronach pojazdu.

3. Na bocznych ścianach bojowych pojazdów samochodowych straży pożarnej powinny być umieszczone napisy określające przynależność pojazdu (nazwę jednostki oraz jej siedzibę).

§ 3. 1. Karetki pogotowia ratunkowego powinny być koloru kremowego z niebieskim pasem o szerokości 10—15 cm umieszczonym na przodzie i na bokach pojazdu w pobliżu dolnej krawędzi okien.

2. Na drzwiach karetki (ust. 1) po obu jej stronach powinny być umieszczone emblematy pogotowia ratunkowego oraz napisy określające przynależność pojazdu (nazwę jednostki oraz jej siedzibę), a ponadto na pasie wymienionym w ust. 1 — białe napisy „pogotowie ratunkowe”, umieszczone na bokach pojazdu.

§ 4. 1. Pojazdy samochodowe uprzywilejowane w ruchu organów Milicji Obywatelskiej, z wyjątkiem motocykli, powinny mieć pas koloru niebieskiego o szerokości 10—15 cm umieszczony wokół pojazdu w pobliżu dolnej krawędzi okien oraz po obu stronach pojazdu białe napisy „MO”.

2. Motocykle uprzywilejowane w ruchu organów Milicji Obywatelskiej powinny mieć błotniki koloru białego z niebieskim napisem „MO”.

§ 5. 1. Pojazdy samochodowe uprzywilejowane w ruchu Wojskowej Służby Wewnętrznej, z wyjątkiem motocykli, powinny mieć pas o szerokości 10—15 cm koloru białego umieszczony wokół pojazdu w pobliżu dolnej krawędzi okien oraz białe napisy „WSW” po obu stronach pojazdu.

2. Pojazdy samochodowe uprzywilejowane w ruchu Wojsk Ochrony Pogranicza, z wyjątkiem motocykli, powinny mieć pas o szerokości 10—15 cm koloru złotego, umiesz-

czony wokół pojazdu w pobliżu dolnej krawędzi okien oraz żółte napisy „WOP” po obu stronach pojazdu.

§ 6. 1. Pojazdy samochodowe inne niż wymienione w §§ 2—5, których kierowcy upoważnieni są do korzystania z przywilejów w ruchu drogowym i używania sygnałów określonych w § 1 na podstawie uprawnień, wydanych przez właściwe do spraw komunikacji organy prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), powinny być oznaczone w sposób następujący:

- 1) karetki sanitarne — pasem niebieskim o szerokości 10—15 cm umieszczonym wokół pojazdu w pobliżu dolnej krawędzi okien,
- 2) pojazdy wypadkowego pogotowia technicznego lub innego rodzaju pogotowia — pasem czerwonym o szerokości 10—15 cm, umieszczonym na przodzie i bokach pojazdu w pobliżu dolnej krawędzi okien.

2. Pojazdy wymienione w ust. 1 powinny posiadać na drzwiach lub w innym widocznym miejscu, po obu stronach pojazdu, napisy określające przynależność pojazdu (nazwę jednostki i jej siedzibę).

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą wojskowych pojazdów sanitarnych (karetek) oraz pojazdów sanitarnych służby zdrowia podległej Ministrowi Spraw Wewnętrznych, z tym że pojazdy te powinny być oznaczone emblematem czerwonego krzyża na białym tle, umieszczonym co najmniej po obu bokach pojazdu.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 12 lipca 1960 r. w sprawie

wyglądu, oświetlenia i sygnałów pojazdów mechanicznych straży pożarnych (Monitor Polski Nr 60, poz. 236).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1963 r., z tym że:

- 1) do dnia 31 grudnia 1965 r. zamiast sygnałów określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 mogą być używane sygnały w postaci syren elektrycznych o falującym tonie i zasięgu głosu co najmniej do 1 km na obszarze zabudowanym,
- 2) do dnia 31 grudnia 1964 r. zamiast sygnałów określonych w § 1 ust. 1 pkt 2 mogą być używane sygnały w postaci światła stałych barwy niebieskiej,
- 3) do dnia 31 grudnia 1964 r. zamiast dwóch sygnałów określonych w § 1 ust. 2 pkt 2 może być używany jeden taki sygnał, umieszczony na dachu kabiny kierowcy, przy czym światło tego sygnału może być stałe,
- 4) do dnia 31 grudnia 1963 r. pojazdy samochodowe straży pożarnej zamiast sygnałów określonych w § 1 ust. 1 pkt 2 mogą być wyposażone w sygnały w postaci światła czerwonych, stałych lub migających,
- 5) w oznakowanie w postaci pasów określonych w § 2 ust. 2, § 3 ust. 1, § 4 ust. 1, § 5 i § 6 ust. 1 pojazdy wymienione w tych przepisach powinny być zaopatrzone do dnia 31 grudnia 1963 r.,
- 6) dostosowanie koloru karetek pogotowia ratunkowego do określonego w § 3 ust. 1 powinno nastąpić do dnia 30 czerwca 1964 r.

Minister Komunikacji: *J. Popielas*

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Wicha*

129

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 21 lutego 1963 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie przyznawania zasiłków młodocianym zatrudnionym w zakładach pracy w celu nauki zawodu lub przyuczenia do określonej pracy.

Na podstawie § 8 ust. 3 uchwały nr 191 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. w sprawie rozwoju szkolenia zawodowego w zakładach pracy (Monitor Polski Nr 52, poz. 247) w porozumieniu z Ministrem Finansów i Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 8 zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 22 października 1960 r. w sprawie przyznawania zasiłków młodocianym zatrudnionym w zakładach pracy w celu nauki zawodu lub przyuczenia do określonej pracy (Monitor Polski Nr 81, poz. 370) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kierownik wydziału zatrudnienia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) rozdziela fundusz na zasiłki pomiędzy zakłady pracy na podstawie wniosków rad zakładowych (ust. 2), po zasięgnięciu opinii zespołu doradczego złożonego z przedstawicieli: wojewódzkiej komisji związków zawodowych, zarządu okręgowego właściwego związku zawodowego oraz kuratorium okręgu szkolnego.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

130

OKÓLNİK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 marca 1963 r.

w sprawie ustalania funduszu zakładowego w centralach obrotu artykułami zaopatrzeniowymi.

W związku z niewłaściwą interpretacją niektórych postanowień art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) wyjaśnia się, że w centralach obrotu artykułami zaopatrzeniowymi zysku osiągniętego ze sprzedaży materiałów niepełnowartościowych w związku z zagospodarowaniem wyrobów złomowanych

nie należy traktować jako zysku nieprawidłowego w rozumieniu powołanego na wstępie przepisu.

Przy obliczaniu zatem funduszu zakładowego w centralach obrotu artykułami zaopatrzeniowymi zysk, o którym wyżej mowa, nie podlega wyłączeniu z podstawy obliczenia tego funduszu.

Minister Finansów: w z. *J. Kole*